

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Erbové a přísedících Františky Novotné a Bc. Tomáše Kubáta v hlavním líčení konaném dne 2. 11. 2022 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [REDACTED], narozený [REDACTED] v Praze, důchodce, trvale bytem [REDACTED], okres Český Krumlov,

je vinen, že

v době nejméně od počátku roku 2020 do 3. 10. 2021 ve společně obývaném rodinném domě v [REDACTED], okres Český Krumlov, dále ve společně obývaném obytném vozidle na společné dovolené ve Španělsku a jinde z důvodu žárlivosti psychicky ponižoval a fyzicky napadal svoji bývalou manželku poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], a to tak, že ji nejméně jednou měsíčně slovně urážel a ponižoval vulgárními výrazy: “kurva, píča, čubka, zlatokopka, debil,“ že se mu kurví s mladými muži, opakovaně poškozenou zamykal ve společně obývaném rodinném domě, odkud utíkala přes balkon a zahradu pryč z domu, zavřel ji na půdě, schovával jí klíče od vstupních dveří domu, ale i od auta, opakovaně jí vzal telefon, schovával jí boty a oblečení, aby nemohla odejít z domu, kontroloval její mobilní telefon za účelem zjištění, s kým komunikovala, z jejího mobilního telefonu rozeslal mužským telefonním kontaktům zprávy, aby zjistil, zda ho s některým z nich nepodvádí, opakovaně s ní cloumal, házel s ní na postel a gauč, když se před ním zavřela v pokoji, neváhal vysadit dveře, na začátku října 2020 ji bezdůvodně napadl údery pěstí do hlavy, tahal jí za vlasy a vlácel po domě, v říjnu 2021 během společné dovolené ve Španělsku ji chytal za ruce, až měla modřiny, udeřil ji fackou do obličeje, hodil s ní o postel,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

zakazoval jí spát v obytném voze, vzal do ruky nůž, kterým rozřízl lehátko, na kterém v tu dobu poškozená seděla, přičemž poškozená následkem tohoto jednání utrpěla vždy zranění spočívající v různých pohmožděninách v obličeji, na těle a na rukou, avšak lékařské ošetření kvůli studu nikdy nevyhledala, a tímto jednáním vzbudil v poškozené pocity strachu, úzkosti a méněcennosti, kvůli kterým byla nucena vyhledat odbornou psychologickou pomoc,

tedy

týral osobu blízkou žijící s ním ve společně obývaném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody ve výměře 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu ve výměře 3 (tří) let a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 82 odst. 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá, aby ve zkušební době dle svých sil uhradil nemajetkovou újmu způsobenou trestným činem a aby bezdůvodně jakýmkoliv způsobem nekontaktoval poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], zejména jí nevyznával své city.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], na náhradu nemajetkové újmy částku ve výši 140 000 Kč, když se poškozená podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazuje se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Na základě provedení dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný v době nejméně od počátku roku 2020 do 3. 10. 2021 z důvodu žárlivosti psychicky ponižoval a fyzicky napadal svoji bývalou manželku poškozenou [REDAKCE] a to tak, že jí nejméně jednou měsíčně slovně urážel a ponižoval vulgárními výrazy, že se kurví s mladými muži, opakovaně jí zamykal v rodinném domě, odkud poškozená utíkala přes balkon a zahradu pryč z domu, zavřel ji na půdě, schovával jí klíče od vstupních dveří domu, ale i od auta. Opakovaně jí vzal telefon, schovával jí boty a oblečení, aby nemohla odejít z domu, kontroloval mobilní telefon poškozené za účelem zjištění, s kým komunikovala. Z jejího mobilního telefonu rozeslal mužským telefonním kontaktům zprávy, aby zjistil, zda ho s některým z nich nepodvádí. Opakovaně s poškozenou cloumal, házel s ní na postel a gauč, když se před ním zavřela v pokoji, neváhal vysadit dveře. Na začátku října 2020 poškozenou bezdůvodně napadl údery pěstí do hlavy, tahal ji za vlasy a vlácel po domě. V říjnu 2021 během společné dovolené ve Španělsku poškozenou chytil za ruce, až měla modřiny, udeřil jí fackou do obličeje, hodil s ní o postel, zakazoval jí spát v obytném voze, vzal do ruky nůž, kterým rozřízl lehátko, na kterém v tu dobu poškozená seděla, roztrhal na ní šaty. Poškozená následkem tohoto jednání utrpěla zranění spočívající v různých pohmožděninách v obličeji, na těle a na rukou, avšak lékařské ošetření kvůli studu nikdy

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

nevyhledala. Tímto jednáním obžalovaný vzbudil v poškozené pocity strachu, úzkosti a méněcennosti, kvůli kterým byla nucena vyhledat odbornou pomoc.

2. Hlavní líčení proběhlo ve dnech 14. 9. 2022 a 2. 11. 2022 vždy za účasti obžalovaného [REDAKCE], který v řízení před soudem trestnou činnost popřel. Vyloučil, že by v době společného soužití poškozenou fyzicky napadl nebo psychicky týral. Nic takového se nedělo. Poškozenou popsal jako hysterickou, manipulativní, požívající v nadměrném množství alkohol. Uvedl, že to byla právě poškozená, kdo ho vulgárně urážel a neváhala proti němu použít i fyzické násilí. I přes tato negativa popsal soužití s poškozenou jako spokojené, do dnešní doby ji hluboce miluje (což neustále opakoval v průběhu celého dokazování). Je přesvědčen, že v jejich vztahu negativní roli sehrála rodina poškozené, zejména její dcera. S odstupem času je přesvědčen, že měla poškozená vše předem dobře naplánované. Přepsal na ni rodinný dům i obytný vůz. Na druhou stranu obžalovaný doznal, že poškozenou na společné dovolené ve Španělsku udeřil fackou. Reagoval tak na vulgární urážky, kterými ho poškozená častovala. Již to nevydržel a dal jí facku. Rovněž doznal, že v jednom případě ve společném domě zatáhl poškozenou za vlasy zpět do domu. Hájil se, že poškozená byla pod vlivem alkoholu a chtěla odjet vozem. Již to v minulosti udělala, proto se jí v tom snažil zabránit. Dále doznal, že měl přístupové údaje k mobilnímu telefonu poškozené a tento jí pravidelně jednou měsíčně z důvodu žárlivosti kontroloval. Hájil se, že poškozená měla stejnou možnost, i ona znala heslo k jeho telefonu. Rovněž doznal, že poškozené ve třech případech mobilní telefon vzal a vrátil jí ho až s odstupem času. Připustil rovněž, že poškozenou zamkl v rodinném domě nebo před ní schoval klíče od domu i od vozu. Opět se hájil tím, že byla poškozená pod vlivem alkoholu. Doznal i to, že z mobilního telefonu poškozené z důvodu žárlivosti rozeslal SMS zprávu mužským kontaktům, které měla uložené v telefonu. Připustil i pravidelné hádky z důvodu žárlivosti, v rámci kterých poškozenou vulgárně urážel, ona mu však nezůstalo nic dlužna. K incidentu z října 2020 rozvedl, že skutečně nejprve souhlasil s návštěvou přátel poškozené, což si však následně rozmyslel, neboť mu poškozená sdělila, že s mužem, se kterým se měli sejít, měla dříve intimní vztah. Od návštěvy proto ustoupil, fyzicky ji rozhodně nenapadl. V průběhu dokazování obžalovaný neustále opakoval, že poškozenou hluboce miluje do dnešního dne, byť o ní nebyl schopen uvést nic pozitivního. Uzavřel, že v manželství a ve vztahu s poškozenou byl šťastný.
3. Poškozená [REDAKCE] velmi podrobně popsala soužití s obžalovaným. Uvedla, že zpočátku vztahu pro ni obžalovaný představoval neskutečnou podporu a jistotu. Byl pro ni vysněným partnerem, který jí pomohl i v nelehkém životním období. Nezastírala, že v době seznámení s obžalovaným byla sama na výchovu syna, nezastírala, že v té době měla určité finanční problémy. Rezolutně však vyloučila, že by s poškozeným byla z majetkových důvodů. Kvůli obžalovanému opustila svůj život v Praze a odstěhovala se za ním do Horní Plané, kde nikoho neznala. Zde se začaly postupně vyskytovat problémy. Docházelo k hádkám, nadávkám a nakonec i k fyzickým útokům. Rozvedla, že zejména z důvodu žárlivosti jí obžalovaný zamykal v domě, zamkl ji na půdě, schovával před ní klíče od domu, ale i od auta, schovával jí oblečení. V nejednom případě musela z domu utíkat přes balkon a zahradu pryč. Schovávala se v nedalekém rozestavěném domě. Po návratu na ni vždy obžalovaný čekal klečící za dveřmi a prosil ji za odpuštění. Sliboval, že se to již nikdy nebude opakovat. Jeho slibům vždy uvěřila. Popsala, že jí obžalovaný kontroloval telefon, opakovaně jí ho vzal. Nezastírala, že i ona měla přístupové údaje k jeho mobilnímu telefonu, avšak neměla důvod mu telefon kontrolovat. Obžalovanému věřila. On na ni však neskutečně žárlil. K fyzickému násilí uvedla, že s ní obžalovaný neváhal házet na postel, gauč, tahal ji za vlasy. Podrobně popsala fyzické napadení jak z října 2020, tak i z podzimu 2021, ke kterému došlo na dovolené ve Španělsku. Rozvedla, že z dovolené utekla za dramatických okolností, kdy jí pomáhala neznámá žena v kempu a zpáteční letenku jí kupovala dcera. Popsala, že jí obžalovaný zakazoval spát v obytném voze, udeřil jí fackou, hodil s ní na postel. Vzal jí veškeré doklady i peníze, ke kterým se následně dostala. Sebral jí i telefon, proto požádala o telefon neznámou ženu, aby se mohla alespoň spojit s dcerou.

Neváhal vzít nůž a rozříznout pod ní lehátko. Z jednání obžalovaného se vzpomíná do dnešního dne. Lékařské ošetření ze studu nikdy nevyhledala, byť drobná zranění opakovaně utrpěla. Po návratu ze Španělska podala žádost o rozvod. Obžalovaný ji však přesvědčil, že se jejich soužití změní, že bude vše dobré. Opět mu uvěřila. Žádost o rozvod proto stáhla. Následně podala druhou žádost o rozvod, kterou taktéž stáhla. Rozvedla se až na základě třetí podané žádosti. Nezasnírala, že až téměř do dne rozvodu obývala s obžalovaným společnou domácnost, neboť neměla v té době kam odejít. Po návratu ze Španělska jí pomohla dcera, avšak s ohledem na to, že se k obžalovanému opakovaně vracela, s ní v tuto dobu v kontaktu nebyla. Následně dostala od svého zaměstnavatele k dispozici byt, proto mohla domácnost opustit. Nezasnírala i to, že až téměř do dne rozvodu spala s obžalovaným v jedné posteli. Rezolutně však vyloučila, že by těsně před rozvodem měla s obžalovaným pohlavní styk. Činila tak pouze z donucení ze strany obžalovaného, který se k ní choval nevhodně a trval na tom, že spolu bodu spát v jedné posteli. Domáhal se po ní i pohlavního styku, což odmítla. Nezasnírala, že obžalovaný na ni během manželství převedl rodinný dům i obytný vůz. Sama o to nestála, avšak obžalovaný neustále opakoval, že se o ni chce postarat, nechtěl, aby pracovala. Navíc neměl dobré vztahy se svými dětmi a nechtěl, aby se majetek dostal jim. Sama na tom finančně špatně nebyla, neboť prodala byt v Praze za 6 mil Kč, z čehože jí po splacení hypotéky zbyly 2 mil Kč. Finančně tedy nestrádala, majetek obžalovaného nepotřebovala. Byla vždy soběstačná, pouze párkrát se dostala do těžší situace. Uzavřela, že jednání obžalovaného na ní zanechalo psychické následky. Obžalovaný jí neustále kontaktuje, vyznává jí své city, na druhou stranu ji uráží. Je jí to nepříjemné. Dochází k psychologovi a snaží se začít žít normálním životem.

4. Svědkyně [REDACTED], dcera poškozené, rozvedla, že se svojí matkou měla vždy velice blízký vztah, byly v častém telefonickém kontaktu. Poškozenou popsala jako hodnou, inteligentní, veselou, pracovitou. Vztah její matky s obžalovaným vypadal nejprve velice idylicky, byla ráda, že si někoho našla, postupem času si však všimla, že se chování matky mění. Během telefonických hovorů bylo zřejmé, že se v blízkosti vždy nachází obžalovaný, jejich hovory se změnily. Vše vyústilo na podzim roku 2021, kdy se s ní matka zkontaktovala ze Španělska se žádostí o pomoc. Chtěla se okamžitě vrátit domů. Sdělila jí, že má z obžalovaného strach. Byla uplakaná. Obžalovaný jí měl vzít doklady, peníze i telefon. Koupila jí letenku a následně ji vyzvedla na letišti. Poškozená byla rozklepaná, měla modřiny na ruku. Od obžalovaného jí chodily neustále zprávy. Útočil, že dostala od matky k svatbě peníze (zdůraznila, že to byly finanční prostředky matky z prodeje bytu). Vyzýval ji, ať si řekne o cokoli, hlavně, ať se k němu poškozená vrátí. Jelikož na zprávy nereagovala, začal psát jejímu manželovi. Matce poskytla pomoc, nechala ji ve svém bytě. Asi po 14 dnech se však k obžalovanému vrátila, sdělila jí to v dopise, což se jí dotklo. Uzavřela, že její matka byla velice pracovitý člověk, měla spoustu kamarádek, byla společenská. Když začala mít vztah s obžalovaným, přestala chodit do práce, přestala mít kamarádky.
5. Z výpovědí svědkyň [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], bývalých kolegyně poškozené, se podává, že i ony vnímaly proměnu poškozené a její problémy v manželství s obžalovaným. I ony se shodly, že vztah poškozené s obžalovaným byl nejprve velice idylický, poškozená vypadala spokojeně. Postupem času vycházelo najevo, že realita je jiná. Poškozená se jim zmínila o psychickém týrání, ale i fyzickém napadání. Svědkyně [REDACTED] popsala, že ji zaráželo, že obžalovaný poškozenou všude doprovázel včetně služebních cest. Na jedné poradě si všimla, že má poškozená v obličeji poranění a je velmi tichá, což normálně nebyla. Dodala si odvahy a poškozené se na to zeptala. Ta se rozplakala, popsala jí fyzické napadení, zmínila, že ji měl obžalovaný zamknout v domě a odmítl ji pustit do Prahy. V roce 2021 se jí svěřila s událostmi z dovolené ve Španělsku. Obžalovaný na ni měl vytasit nůž, musela se narychlo vrátit do České republiky. Svědkyně [REDACTED] rovněž popsala, že jí poškozená sdělila, že soužití

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

s obžalovaným není idylické, že na ni křičí, měl ji fyzicky napadnout. Sdělila jí, že před svatbou bylo vše v pořádku, následně se chování obžalovaného změnilo. I ona si všimla, že když se setkali s poškozenou a obžalovaným na dovolené v Chorvatsku, tak se od ní nehnul na krok. I ona popsala, že se jí poškozená svěřila s tím, že musela utéct z dovolené ze Španělska. Stejně momenty popsala i svědkyně [REDAKCE], vyjádřila se k napadení z roku 2020, které mělo být vyvoláno jejich plánovanou návštěvou, která se nakonec neuskutečnila. Všechny tři svědkyně se shodly na tom, že poškozená byla vždy velmi pozitivní, hodná, byla velmi pracovitá, v kolektivu oblíbená.

6. Z výpovědi svědka [REDAKCE], souseda obžalovaného a poškozené, bylo zjištěno, že viděl, jak na konci zimy poškozená vyběhla z domu pouze ve spodním prádle. Byl večer, měla na sobě bílé triko a černé kalhotky. Byla bez bot. Běžela ulicí. Obžalovaný na ni křičel, aby se vrátila. V jednom případě slyšel rozbité sklo u auta. Co konkrétně se stalo, nevěděl. Uzavřel, že po návratu ze Španělska u něj poškozená nechávala klíče od domu a říkala, že byla zavřená v karavanu a že od obžalovaného z dovolené utekla. Obžalovaný si pak u něj klíče vyzvedl. Přišlo mu, že oba jsou vystresovaní.
7. Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] bylo zjištěno, že je bývalou družkou obžalovaného. Žili spolu asi 5 let, rozešli se někdy v roce 2019. Svědkyně nejprve uvedla, že soužití s obžalovaným bylo v pořádku, negovala hádky, negovala žárlivost obžalovaného. Pokud však byla konfrontována s její výpovědí z přípravného řízení, uvedla, že obžalovaný byl žárlivý a rád se napil alkoholu a pod jeho vlivem byl nepřijemný. Když se opil, zamykala se před ním v pokoji. Vyloučila, že by ji obžalovaný fyzicky někdy napadl. Po požití alkoholu ale nepřijemný být uměl. Byl velice žárlivý. Rozešli se, neboť ji opakovaně kontaktovaly různé ženy, které jí sdělovaly, že mají s obžalovaným poměr. Bylo toho na ni moc, vztah proto ukončila.
8. Se souhlasem stran byly podle § 211 odst. 1 trestního řádu čteny výpovědi sousedů - svědků [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] popsala, že někdy v roce 2020 po svatbě manželů [REDAKCE] slyšela od [REDAKCE] křik a následně ránu od auta a pak klepání asi na sklo auta se slovy: „otevři.“ Následně slyšeli ránu a zvuk, jako by se něco vysklilo. Svědek [REDAKCE] popsal, že asi v červnu 2021 slyšel mezi obžalovaným a poškozenou hádku na zahradě jejich domu. Obžalovaný na poškozenou křičel, nadával jí, že neumí sekát trávu. Byl k ní vulgární. Svědkyně [REDAKCE] neuvedla nic konkrétního, žádného konfliktu si mezi obžalovaným a poškozenou nevšimla.
9. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, MUDr. Jana Tučka Ph.D., LL.M., včetně výpovědi soudního znalce, vyplynulo následující. Obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl žádnou závažnou duševní chorobou. Osobnost obžalovaného vykazuje impulsivní a žárlivecké rysy, těchto rysů si je obžalovaný dobře vědom. V době páchaní trestného činu byl obžalovaný velmi pravděpodobně intoxikován alkoholem. Závislost na alkoholu v případě obžalovaného zjištěna nebyla. Nicméně znalec uzavřel, že obžalovaný alkohol nadužívá. Rámec jeho užívání již překračuje běžné konzumentství. Obžalovaný je však znalý účinků alkoholu na svůj organismus, na své rozpoznávací a ovládací schopnosti a mohl tyto účinky předvídat.
10. Za znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, zdravotní odvětví různá, specializace psychologie dětí, mládeže a dospělých, včetně výpovědi soudního znalce PhDr. Mgr. Libora Pytla bylo zjištěno následující. Osobnost poškozené lze popsat jako regulovaný, sociálně adaptovaný typ a to jak v sociální, tak ostatních sférách své vrstevnické oblasti. Její rozumové schopnosti jsou vysoce nadprůměrné. Schopnosti recepce, retence i reprodukce poškozené jsou plně zachovány a

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

nejsou ovlivněny žádným psychopatologickým jevem. Obecná věrohodnost poškozené je plně zachována. V případě specifické věrohodnosti znalec poukázal na významné znaky zveličování, včetně pokusu vypadat lépe, snah o externalizaci problémů, které mohou vést k závěrům i hodnocením záměrného účelového zkreslování informací především ve formách zvýšené dramatické. Znalec dospěl k závěru, že žádné znaky odpovídající traumatizaci či jiné důsledky v psychickém stavu poškozené v jejím případě nezaznamenal. Je přesvědčen, že poškozená žádnou odbornou pomoc nepotřebuje.

11. Ve věci byla provedena i celá řada listinných důkazů, ze kterých se podává následující. Trestní oznámení ve věci podala dne 4. 10. 2021 poškozená [REDAKCE]. Z notářského zápisu ze dne 26. 1. 2021 sp. zn. NZ 125/2021 se podává, že obžalovaný daroval poškozené rodinný dům v Horní Plané, ke kterému mu byla zřízena služebnost v podobě doživotního užívacího práva. Z notářského zápisu sepsaného dne 28. 7. 2021 sp. zn. NZ 1049/2021 se podává, že obžalovaný sepsal závět' a prohlášení o vydědění pro případ smrti, kdy jediným dědicem se měla stát poškozená a náhradními dědici děti poškozené. Naopak z dědictví vyloučil své vlastní děti. Dále byla ve věci zajištěna SMS komunikace a emailová komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, ale i mezi poškozenou a svědkyněmi. Vyplývá z nich, že obžalovaný žádá poškozenou, aby se k němu vrátila, opakovaně jí vyznává city, omlouvá se jí, prosí ji za odpoštění. Poškozená se svědkyním svěřuje s kritickými událostmi ze vztahu s poškozeným, popisuje i svůj návrat k němu. Ze zprávy klinické psycholožky PhDr. Anny Klimperové vyplývá, že poškozené byla poskytnuta krizová intervence, v rámci sezení poškozená presentovala domácí násilí, líčila události, za kterých musela opustit společnou dovolenou ve Španělsku. Ze zprávy Diecézní charity Plzeň se podává, že s poškozenou byla zahájena spolupráce dne 5. 10. 2021. I v tomto případě poškozená presentovala prožité domácí násilí. Poranění poškozené se podává z pořízené fotodokumentace. Z civilních spisů zdejšího soudu ve věci sp. zn. 9C 85/2022, 7C 331/2021 a 5C 19/2022 se zjišťuje, že poškozená opakovaně podala žádost o rozvod, kterou ve dvou případech vzala zpět. Nakonec však k rozvodu manželství došlo. Z protokolu o jednání o rozvodu se podává, že obžalovaný ještě v rámci rozvodového řízení vyjadřoval lásku k poškozené a rozvést se nechtěl.
12. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl při tom k závěru, že se obžalovaný [REDAKCE] dopustil trestné činnosti tak, jak je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku a pod bodem 1. odůvodnění. Při posuzování otázky, zda došlo ke spáchání trestné činnosti či nikoli, vyšel soud z následujících úvah.
13. Obžalovaný projednávanou trestnou činnost před soudem popřel. Hájl se, že naopak poškozená se k němu dlouhodobě chovala špatně, nadužívala alkohol, finančně ho zruinovala, vulgárně mu nadávala, fyzicky ho napadala. Na druhou stranu doznal, že byl na poškozenou žárlivý. Z důvodu žárlivosti jí kontroloval telefon, zamkl jí v domě, vzal jí klíče od domu, ale i od auta. Hájl se, že tak činil z důvodu ochrany poškozené, která byla často pod vlivem alkoholu. Doznal i to, že na dovolené ve Španělsku poškozenou udeřil fackou. Z telefonu poškozené rozeslal mužským kontaktům z důvodu žárlivosti zprávu. Popsal, že i v jednom případě poškozenou vtáhl za vlasy zpět do domu. S odstupem času, byť obžalovaný neustále avizuje, že poškozenou hluboce miluje, je na druhou stranu přesvědčen, že měla poškozená vše dopředu velmi dobře naplánované. Motivem jejího jednání bylo převedení jeho majetku na poškozenou.
14. Především s ohledem na výpověď poškozené [REDAKCE], ale i dalších ve věci vyslechnutých svědků a v neposlední řadě s přihlédnutím i k důkazům listinným, lze obhajobu obžalovaného přesvědčivě vyvrátit. Po té, co měl soud možnost vnímat poškozenou, ji považuje za věrohodnou a její výpověď za určující. Hned na tomto místě soud uvádí, že si je vědom závěrů soudního znalce PhDr. Mgr. Libora Pytla. Je však třeba uvést, že ke znaleckému posudku nelze přistupovat izolovaně. V opačném případě by to znamenalo, že stačí ve věci zadat znalecký

posudek a již není třeba brát v potaz další důkazy. I znalecký posudek musí být hodnocen v kontextu s dalšími důkazy. Vzhledem k tomu, že skutkové okolnosti se nepodávají pouze a výlučně jenom z výpovědi poškozené, ale jsou podpořeny i dalšími, zejména svědeckými výpověďmi, dospěl soud, jak je již uvedeno shora, že poškozenou považuje za věrohodnou. Ta se ke skutku vyjádřila opakovaně a musí být konstatováno, že její výpověď v průběhu času nedoznala žádných podstatných změn, je logická, spontánní. Krom výpovědi poškozené vyplývá jednání obžalovaného i ze svědeckých výpovědí. Jde sice o svědky nepřímé, kteří nebyli přítomni přímo projednávanému skutku, o událostech se dovídali zprostředkovaně, avšak v případě domácího násilí to není nic výjimečného, ba naopak je pro domácí násilí, které se odehrává za zavřenými dveřmi, typická absence přímých svědků.

15. Svědkyně, ať již jde o dceru poškozené nebo její bývalé kolegyně, se shodly na tom, že poškozená byla vždy pracovitá, veselá, společenská. V průběhu soužití s obžalovaným se však tato její povaha změnila. Poškozená přestala pracovat, přestala se scházet se svými přáteli. Shodly se na tom, že bylo patrné, že obžalovaný poškozenou nadměrně kontroluje, nenechává ji o samotě. Všechny svědkyně se vyjádřily k dramatickému útěku poškozené z dovolené ze Španělska. Dcera poškozené si všimla po návratu své matky do České republiky, že je otrěsená, měla na sobě modřiny. Zranění si v minulosti na poškozené všimla i svědkyně [REDAKCE], která si dodávala několik dnů odvahy, aby se poškozené zeptala, zda je u ní doma všechno v pořádku. Byla přesvědčena, že sama poškozená by se jí nikdy nesvěřila. Soud nemá důvod nevěřit ani těmto svědkyním. Jejich výpovědi v průběhu času nedoznaly žádných podstatných změn. I jejich výpovědi na soud vyznívaly spontánně a logicky. Popsaly chování poškozené před soužitím s obžalovaným a následně její chování po seznámení s obžalovaným. To, že ke změně v jejím chování došlo, bylo evidentní. Některé doložily i písemnou komunikaci s poškozenou, která jejich tvrzení potvrdila.
16. To, že je obžalovaný osobou silně žárlivou a majetnickou, se podává ze znaleckého posudku MUDr. Tučka. Žárlivost obžalovaného vyplývá i z výpovědi svědkyně [REDAKCE], bývalé družky obžalovaného. V jejím případě musí být zmíněno, že si soud nemohl nevšimnout, že svědkyně chování obžalovaného před soudem bagatelizovala. Bylo patrné, že jí je nepříjemné, že musí před obžalovaným o jejich vztahu hovořit. Pokud však byla upozorněna na rozpory ve výpovědi oproti přípravnému řízení, uvedla svědkyně, byť stručně, že obžalovaný byl silně žárlivý, nadužíval alkohol a po jeho požití se choval nepříjemně. V podstatě popsala tedy obdobné chování obžalovaného tak, jak ho vnímala sama poškozená. Ostatně svoji žárlivou povahu nezastíral ani sám obžalovaný, který neváhal poškozené kontrolovat telefon a dokonce z něho rozesílat mužským kontaktům zprávy.
17. Pokud obhajoba namítala, že rodinný dům obývaný obžalovaným a poškozenou je přízemní a že mohla poškozená kdykoli dům opustit, přestože obžalovaný poškozenou v domě zamkl, pak musí být uvedeno následující. Poškozená nezastírala, že měla možnost dům opustit. Upozorňovala však na to, že musela utíkat přes balkon a zahradu a před obžalovaným se schovávat. Utíkala nedostatečně oblečená, neboť jí obžalovaný schoval oblečení. V tomto směru je její výpověď podpořena i svědkem [REDAKCE], který byl přítomen jednomu incidentu, kdy v zimním období a ve večerních hodinách si všiml, že poškozená opouští dům v nedostatečném oblečení vzhledem k denní době a ročnímu období, měla být dokonce i bez bot. Po návratu poškozené do domu opět následovalo typické chování pachatele domácího násilí, který svoji oběť žádal o odpuštění, omlouval se jí a sliboval nápravu. V tomto směru je výpověď poškozené podpořena zprávami, ze kterých se takovéto chování obžalovaného, tj. omluvy a sliby, rovněž podávají. S ohledem na právě rozvedené je typické i to, že se poškozená k obžalovanému opakovaně vracela, neboť jeho slibům opakovaně uvěřila. Podrobně se k tomu poškozená vyjadřuje v jedné ze zpráv adresované své kolegyni. Z pořízené fotodokumentace je pak patrné,

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová

že poškozená skutečně poranění v rámci fyzických incidentů od obžalovaného utrpěla. Ze zpráv psycholožky se podává, že s touto navázala spolupráci.

18. Soud se zabýval i možností, zda v případě soužití obžalovaného a poškozené se nejednalo o tzv. italskou domácnost, kde si partneři, co se týče psychického i fyzického násilí, nejsou nic dlužní, naopak jsou si v „bojích“ rovni. Po provedeném dokazování byla i tato možnost vyvrácena. Nebylo zjištěno, že by se poškozená k obžalovanému chovala tak majetnický a žárlivě, jako tomu bylo v případě obžalovaného. Pokud šlo o hádky nebo fyzické násilí (poškozená měla obžalovaného kopnout), šlo vždy z její strany o obranu vůči útokům obžalovaného. Nekontrolovala mu telefon, nebrala mu ho, nezamykala ho v domě, apod.
19. Soud je přesvědčen, že o skutkovém stavu věci a o protiprávním jednání obžalovaného dosti jasně hovoří i okolnosti, za jakých poškozená opouštěla dovolenou ve Španělsku. Nelze si rovněž nevšimnout, že obžalovaný, byť nebyl schopen za celou dobu dokazování v podstatě o poškozené říci jednu jedinou pozitivní věc, na druhou stranu se k ní chová velice majetnický, neustále opakuje, že jí hluboce miluje, odmítal se rozvést. Do dnešní doby poškozenou neustále kontaktuje, na druhou stranu ji vulgárně uráží a slovně napadá.
20. Vyvrácena byla i obhajoba obžalovaného, že je vše vykonstruované poškozenou z majetkových důvodů. Sám obžalovaný nezasíral, že dům a obytný vůz na poškozenou přepsal sám dobrovolně. Potvrdil, že poškozená disponovala nemalým obnosem z prodeje pražského bytu. Dcera poškozené, ale i její bývalé kolegyně popsaly poškozenou jako velmi pracovitou, soběstačnou, nezasíraly, že se v době seznámení s obžalovaným nacházela ve složitější finanční situaci. Poškozená byla soběstačná před vztahem s obžalovaným, je soběstačná i v současné době. Z výpovědi poškozené, svědkyně [REDAKCE], ale i z notářského zápisu je evidentní, že obžalovaný neměl dobré vztahy se svými dětmi a převodem majetku na poškozenou chtěl docílit toho, aby dům neskončil právě v jejich rukou.
21. Soud tedy dospěl k nepochybnému závěru, že zejména z důvodu žárlivosti obžalovaný psychicky týral a fyzicky napadal poškozenou, nadměrně ji kontroloval, omezoval ji v sociálním životě. Svoji roli v tom sehrál i alkohol, který obžalovaný požíval v nadměrném množství.
22. Na základě provedeného dokazování byl tedy zjištěn skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku rozsudku shora a pod bodem 1. odůvodnění. Po právní stránce vykazuje jednání obžalovaného znaky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, neboť obžalovaný týral psychicky a fyzicky svoji bývalou manželku žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu. Zjištění doba je nejméně od počátku roku 2020 do začátku října 2021, tedy doba téměř dvou let. Pod pojmem týrání se rozumí zlé nakládání s jinou osobou, které se vyznačuje určitým vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, a které tato osoba pocítuje jako těžké příkoří. Trvalost pachatelova jednání je třeba vždy posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Obecně se nevyžaduje, aby šlo o jednání soustavné či delší dobu trvající, to pak může zakládat znaky kvalifikované skutkové podstaty podle § 199 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku. Jednání pachatele může obecně spočívat v působení fyzických útrap, může se ale jednat i o zlé nakládání v oblasti psychické. Jednání obžalovaného [REDAKCE], jak je ve výroku tohoto rozsudku popsáno, lze podle názoru soudu za týrání označit. Obžalovaný se vůči poškozené dlouhodobě dopouštěl verbálních útoků, kterými poškozenou ponižoval, nadával jí, kontroloval její telefon, rozesílal z jejího mobilního telefonu zprávy mužským kontaktům z důvodu žárlivosti, zavíral poškozenou v domě, na půdě, bral jí klíče od domu, od auta, opakovaně jí vzal mobilní telefon. Obžalovanou taky opakovaně fyzicky bezdůvodně napadl. Poškozená v důsledku jednání obžalovaného měla pocity strachu, úzkosti a méněcennosti, kvůli kterým byla nucena vyhledat

odbornou pomoc. Ze soužití s obžalovaným se dává do pořádku do dnešní doby, nicméně tyto její snahy jsou jí neustále komplikovány neustálým kontaktováním ze strany obžalovaného, který na poškozené buď slovně útočí nebo naopak jí vyjadřuje pocity lásky, o což však poškozená nestojí.

23. Vzhledem ke skutkovým okolnostem a s ohledem na závažnost řešeného činu, je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovanému je třeba vyvodit trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaný se trestného činu dopustil ve formě úmyslu přímého podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť způsobem v zákoně popsaným chtěl porušit chráněný zájem a také tak ve skutečnosti učinil. Forma zavinění je zřejmá již ze samotné podstaty řešeného trestného činu i ze způsobu provedení. Prokazována je samozřejmě i výpovědí poškozené.
24. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu.
25. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je rozvedený, pokud má děti, tak tyto jsou již zletilé, výživou na něm nezávislé. Obžalovaný je ve starobním důchodu, který pobírá ve výši 384 Euro měsíčně. V opisu rejstříku trestů nemá jediný záznam.
26. Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku, dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Obžalovanému polehčovalo, že před spácháním skutku vedl řádný život (§ 41 písm. p) trestního zákoníku). Obžalovanému přitěžuje zejména jeho chování po spáchání činu, kdy jeho postoj je velice nekritický a veškerou vinu svaluje na poškozenou. Musí však být zdůrazněno, že žádné z tvrzení obžalovaného ohledně poškozené nebylo prokázáno, ba naopak. Je rovněž třeba zmínit, že obtěžující chování obžalovaného vůči poškozené v podstatě do dnešní doby nepřestalo, pouze změnilo formu.
27. Podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou od 2 do 8 let. Při zohlednění všech výše uvedených skutečností, včetně přitěžujících a polehčujících okolností, i zvýšeného konkrétního stupně škodlivosti činu pro společnost, jak vyplývá z výše rozvedených úvah, s přihlédnutím k osobní a rodinné situaci obžalovaného, ale na druhé straně i k následkům jeho jednání u poškozené, vyměřil soud obžalovanému trest na dobu 2 let a 6 měsíců, tedy při dolní hranici zákonného rozpětí. V případě obžalovaného, zejména s ohledem na jeho dosavadní bezúhonnost, lze stále dospět k závěru, že v jeho případě není nutné jej omezovat na osobní svobodě. Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku tak byl obžalovanému trest podmíněně odložen na zkušební dobu ve výměře 3 let a 6 měsíců. V rámci zkušební doby byla obžalovanému uložena povinnost jednak uhradit dle svých sil nemajetkovou újmu způsobenou trestným činem a dále, aby se obžalovaný zdržel kontaktu s poškozenou [REDAKCE], zejména jí nevyznával své city. K této povinnosti soud přistoupil s ohledem na to, že obžalovaný stále poškozenou do dnešní doby kontaktuje. Je pravdou, že mezi obžalovaným a poškozenou dochází ještě k majetkoprávním vztahům, poškozená je majitelkou domu, ve kterém má obžalovaný zřízenou doživotní služebnost dům užívat. Je tedy jasné, že k jejich kontaktu bude v budoucnu docházet. Tento kontakt by se však měl vymezit právě jenom na majetkoprávní vztahy. Obžalovaný by se měl vyvarovat kontaktování poškozené za účelem vyznání citů, nebo naopak aby ji slovně napadal a urážel. Pokud tak bude činit, měl by si být vědom toho, že takovýmto jednáním bude porušovat

podmínky zkušební doby a bude hrozit přeměna trestu původně podmíněně odloženého na trest nepodmíněný.

28. V rámci adhezního řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy připojila poškozená [REDAKCE], která požadovala přiznat na nemajetkové újmě částku 500 000 Kč. Svůj návrh poškozená odůvodnila tím, že byla postupně a průběžně vystavena psychickému a fyzickému násilí ze strany obžalovaného. Byla nucena utlumit, až zpřetrhat rodinné vazby se svojí matkou, synem, dcerou a její rodinou. Nemyslitelné bylo pro ni realizování obvyklých sociálních kontaktů s přáteli. Postupně se stala zcela závislou na obžalovaném, ekonomicky i sociálně, její sebevědomí a sebedůvěra byla v důsledku jednání obžalovaného minimální. To vše se projevilo i na jejím zdraví. Sama poškozená vnímá svou osobní situaci, do které se dostala v důsledku jednání obžalovaného tak, že ji poznamenalo sníženým sebevědomím, nedůvěrou v samu sebe, pocity zbytečnosti a neschopnosti. Má obavy při běžných činnostech, jako je např. procházení se ve městě, kdy poškozené připadalo nevhodné chodit ve městě sama. Není schopna se účastnit kulturních akcí či společenských akcí např. s kolegy. Prožila dlouhou část života ve strachu o svůj život v důsledku výhrůžek smrti ze strany obžalovaného. Prožívá velmi časté stavy úzkosti a plačtivosti, prožívá třas při vzpomínce na společnou dovolenou ve Španělsku, má časté noční můry, živé sny, projevuje se u ní nespavost. Vzhledem k výše uvedeným projevům vyhledala odbornou psychologickou pomoc u PhDr. Klimperové, jejíž terapii využívá dodnes.
29. Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že poškozená má nárok na odčinění nemajetkové újmy. Obžalovaný svým jednáním zasáhl do přirozených práv poškozené a způsobil jí duševní útrapy a ponížení, poškozená byla jednáním obžalovaného dlouhodobě stresována. Byla nucena vyhledat i odbornou pomoc. Je přitom namístě poškozené přiznat peněžní zadostiučinění, neboť jiná forma odčinění nemajetkové újmy není dostačující. Zadostiučinění v penězích je plně indikováno (§ 2951 odst. 2 občanského zákoníku). Nemajetková újma v tomto konkrétním případě vychází z negativních prožitků, kterým byla poškozená vystavena v důsledku protiprávního jednání obžalovaného. Jde o odčinění nepříjemných prožitků v podobě nejistoty, sníženého sebevědomí, studu, stavů úzkosti, plačtivosti, nočních můr, nespavosti atd., jak je podrobně popsala poškozená v návrhu.
30. Při stanovení výše tohoto odčinění vyšel soud z judikatorně ustálené kategorie představované průměrnou hrubou měsíční nominální mzdou na přepočtené počty zaměstnanců. Tato veličina vykryštovala jako startovací pozice pro výpočet nemajetkových újem odlišných od bolestného i od ztížení společenského uplatnění – zejména nemajetkových újem pozůstalých ze ztráty blízké osoby (§ 2959 občanského zákoníku), nemajetkových újem tzv. sekundárních obětí (§ 2971 občanského zákoníku) i újem vyvěřajících z jiných zásahů do práv chráněných první částí občanského zákoníku než je právo na život a zdraví jedince (§ 2956 občanského zákoníku).
31. S přihlédnutím k tomuto mechanismu dospěl soud k závěru, že vyváženým kompromisem při zohlednění všech rozvedených parametrů je částka pohybující se kolem čtyřnásobku předmětné veličiny. Soud při stanovení tohoto násobku přihlédl i k proporcionalitě vůči jiným typům dalších nemajetkových újem přisouzeným osobám zasaženým v jiných oblastech přirozených práv. Na vysvětlenou lze takto poukázat na částku nemajetkové újmy ve výši 50 000 Kč přiznanou poškozené zasažené v právu na rodinný život tím, že pachatel neoprávněně obsadil její byt, který po dobu takřka tři čtvrtě roku nemohla užívat a plánovat svůj rodinný život (rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 4To 251/2022), dále na nemajetkovou újmu 320 000 Kč přiznanou matce žáka popáleného při školním chemickém pokusu (rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 4To 291/2022), a dále na nemajetkovou újmu 100 000 Kč přiznanou poškozenému, který byl sražen autem před nemocnicí na přechodu pro chodce, v důsledku čehož utrpěl těžké zranění (rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích sp. zn.

4To 396/2022). V prvním případě se jednalo zhruba o jeden a půl násobek výše zmíněné veličiny, v druhém případě šlo o zhruba desetinásobek předmětné veličiny a konečně v posledním případě šlo zhruba o trojnásobek předmětné veličiny. Při zohlednění této rozhodovací praxe ve snaze o vyváženost mezi závažností jednotlivých zásahů do přirozených práv srovnávaných poškozených má soud zmíněný čtyřnásobek za odpovídající všem zákonným kritériím. Na jedné straně bylo přihlédnuto k jednání obžalovaného, kterého se dopouštěl vůči poškozené, na druhou stranu však bylo zohledněno i to, že poškozená byla na obžalovaném finančně nezávislá, neboť z prodeje svého bytu získala 2 mil Kč, pokud se tedy již rozhodla po dovolené ve Španělsku od obžalovaného odejít, pak k tomuto se nemusela vracet např. z finančních důvodů, jako je tomu u jiných obětí domácího násilí. Poškozená měla rovněž podporu ve své rodině a to zejména ve své dceři, která jí azyl poskytla. I přesto se poškozená sama dobrovolně k obžalovanému vrátila, byť to lze z jiných než finančních důvodů zcela chápat.

32. Dle údajů Českého statistického úřadu činila hrubá měsíční nominální mzda na přepočtené počty zaměstnanců za roky 2019 a 2020 částku okolo 35 000 Kč. Čtyřnásobek této hodnoty pak odpovídá částce cca 140 000 Kč. Nárok poškozené dle názoru soudu nekoliduje ani s osobními a majetkovými poměry obžalovaného tak, jak tyto vyplývají z dokazování. Je sice pravdou, že obžalovaný je již starobním důchodcem, nicméně v průběhu života měl nezanedbatelnou pracovní kariéru a při rozvodu jeho prvního manželství došlo i k majetkovému vyrovnání. Obžalovaný pak sám zcela dobrovolně část svého majetku převedl na poškozenou. Kdyby to nebylo v jeho finančních možnostech, jistě by tak neučinil. Dle názoru soudu je tak tato částka oprávněná i s ohledem na osobní a majetkové poměry obžalovaného a nelze ji považovat za likvidační. Vzhledem k tomu, že poškozená na náhradu nemajetkové újmy požadovala částku daleko vyšší, nezbývalo soudu nic jiného, než tuto odkázat podle § 229 odst. 2 trestního řádu se zbytkem svého uplatněného a nepřiznaného nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobily přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 2. listopadu 2022

JUDr. Martina Erbová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kulichová